

Το άγχος ο καρκίνος και η Πνευματική ζωή π. Κλεόπας Ήλιε

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Κλεόπας Ηλίου](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Αν νοιώσεις μέσα στις φλέβες σου το Θεό, τότε ηρέμησες (Γέροντας Κλεόπας)

Πάτερ Κλεόπα, εδώ καθημερινά καταφθάνουν άνθρωποι απ' όλο τον κόσμο για να σας δουν. Ποιες είναι οι εμπειρίες κι οι εντυπώσεις σας;

Το ότι εμείς οι Χριστιανοί έχουμε μέσα μας μπερδέψει τα πράγματα. Αν κι είμαστε βαπτισμένοι, ωστόσο συχνά δεν ξέρουμε τι πιστεύουμε. Με πόνο και θλίψη βλέπω καθημερινά ότι εμείς οι άνθρωποι έχουμε φτιάξει για το Θεό μια εικόνα περίεργη κι απαράδεκτη. Μια εικόνα που δεν συμβιβάζεται με τα Ευαγγέλια και τα βιβλία τα ιερά, που το Θεό τον προσδιορίζουν σαν άβυσσο ευσπλαχνίας κι αγάπης.

Σχεδόν το 99% όσων έρχονται εδώ φαντάζονται το Θεό σαν ένα ανώτερο Ον που επιφυλάσσει στον άνθρωπο μόνο θυμούς, οργές και ποινές, αλλά σπάνια καλοσύνες. Εγώ δεν είμαι γιατρός, αλλά τσοπάνος, πιστεύω όμως πως η αιτία του καρκίνου εκεί βρίσκεται: στη λανθασμένη εικόνα που ο άνθρωπος έφτιαξε μέσα του για το Θεό.

Δηλαδή, αν εμείς οι άνθρωποι μετασχηματίσουμε την αντίληψη που έχουμε σήμερα για το Θεό, αν αλλάξουμε την εικόνα που φτιάξαμε μέσα μας για το Δημιουργό,

τότε βρέθηκε το φάρμακο και θεραπεύτηκε ο καρκίνος;

Ναι. Τον καρκίνο δημιουργούν οι τύψεις, τα άγχη και οι φοβίες, οι ανησυχίες και οι αποστασίες, οι αμφιβολίες, οι θλίψεις κι οι στενοχώριες. Ο καρκίνος μπήκε στον άνθρωπο, γιατί ο άνθρωπος δεν άφησε μέσα του χώρο για να μπει ο Θεός.

Αν νοιώσεις μέσα στις φλέβες σου το Θεό, τότε ηρέμησες. Αυτό είναι το φάρμακο του καρκίνου.

Πως, όμως, να ηρεμήσει ένας που ζει συνεχώς μέσα ήτις πτώσεις; Πως να νοιώσει μέσα στις φλέβες του το Θεό ένας, λ.χ., που ζει με μοιχείες, πορνείες κι εγκλήματα;

Είναι απλό. Αρκεί να πιστέψει πως είναι πλασμένος απ' το Θεό με αγάπη κι ότι ο Θεός έχει για τον καθένα μας ένα σχέδιο. Άραγε ποιός ξέρει τι σχέση να έχουν οι ανθρώπινες πτώσεις μ' αυτό το σχέδιο του Θεού... "Άλλωστε, μη ξεχνάμε, όλοι μας είμαστε παραβάτες κι εγκληματίες, αφού δεν υπάρχει άνθρωπος που να τηρεί στ' αλήθεια τους όρους του Νόμου. Αν ο πόρνος, ο μοιχός, ο εγκληματίας πιστέψει και πει στο Θεό: «Θεέ μου, συ μ' έφτιαξες μ' ένα τόσο φτηνό υλικό. Κάνε με τούτο να το χωνέψω», το πρόβλημα λύθηκε. Ο άνθρωπος ο αμαρτωλός θα συνειδητοποιήσει ότι είναι πάροικος πάνω στη γη κι ότι γι' αλλού είναι ο προορισμός του.

Το άσχημο είναι ότι δεν μάθαμε να δεχόμαστε τον εαυτό μας έτσι, όπως ακριβώς είναι και το χειρότερο ότι δε συνηθίσαμε αυτό τον αμαρτωλό εαυτό να τον διατηρούμε σε επαφή με τον Ουρανό. Γι' αυτό ο καρκίνος θερίζει.

Κι όταν ο καρκίνος θεραπευτεί, τότε ποιός πρέπει να είναι ο στόχος μας;

Να δούμε και να συνειδητοποιήσουμε τα θαύματα του Θεού. Ποιό είναι το μεγαλύτερο απ' αυτά;

Η υπομονή του Θεού με εμάς τους ανθρώπους.

Υπάρχουν σήμερα άγιοι μέσα στον κόσμο;

Πάρα πολλοί. Ο Θεός τους γνωρίζει. Αν δεν υπήρχαν, ο κόσμος μας θα είχε πάψει να ζει. Το λέει καθαρά ο Άγιος Συμεών, ο Νέος Θεολόγος: «Όταν λείπουν από τον, κόσμο οι Άγιοι, θα εκλείψει κι ο κόσμος».

Πιο παλιά ζούσατε εντελώς μόνος, χωρίς τους ανθρώπους;

Αυτό δεν είναι αλήθεια. Μπορεί να ζούσα στην έρημο, όμως ο κόσμος και οι άνθρωποι ζούσανε μέσα μου.

Εννοώ ότι για πολλά χρόνια δεν συναντηθήκατε με ανθρώπους.

Ναι. Δέκα χρόνια δεν είδα ούτε μια φορά άνθρωπο. Ζούσα ψηλά στο βουνό. Έτρωγα χόρτα και μέλι. Ένας γέρος, που ήξερε πως ζούσα εκεί, έφερνε και μου άφηνε κάθε δύο μήνες λάδι, ψωμί και αυγά, όμως ποτέ δεν έτυχε να τον δω.

Τώρα, οι άνθρωποι έρχονται απ' όλο τον κόσμο για να σας δουν.

Δεν φταίω εγώ. Το κακό τόχει κάνει ο Αντώνιος, ο Επίσκοπος του Μπονζάου και ο Αρχιμανδρίτης Βαρθολομαίος Ανανίας, που μ' είχαν πνευματικό.

Είναι αλήθεια ότι γράφετε κιόλας;

Γράφω για τα θαυμάσια του Θεού, που τα βλέπω καθημερινά μέσα στη φύση και στον κόσμο. Γράφω και τον «Ακάθιστο» του Αγίου Ανδρέα. Πριν δυο χρόνια έγραψα τον «Ακάθιστο των Ρουμάνων Αγίων» που έζησαν στην περιοχή της Ντομπρότζια τον τρίτο και τέταρτο αιώνα, όταν ήσαν στη Ρώμη ο Διοκλητιανός και ο Μαξιμιλιανός. Οι άγιοι αυτοί ήσαν οι Άταλος, Ζωτικός, Φίλιππος και Καμάσης. Ήσαν Έλληνες στρατιώτες που έμειναν εδώ στη Ρουμανία και άγιασαν.

(Τ. Μιχαλά, «Η Ορθοδοξία στη χώρα του Τσαουσέσκου»)

Πηγή: o-tiron.blogspot.gr